

สมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ปีการศึกษา 2565

A Competency of Classroom Action Research of the Student Teachers of Thai Program, Faculty of Education, Buriram Rajabhat University in Academic Year 2022

สินทรัพย์ ยืนยาว¹ / สมศักดิ์ พันธุ์ศิริ²
Sinsup Yuenyaw¹ / Somsak Phansiri²

^{1,2}สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ บุรีรัมย์ 31000, ประเทศไทย
Thai Language Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Buriram Rajabhat University,
Buri Ram 31000, Thailand

Email: Sinsub.yy@bru.ac.th ; somsak.ps@bru.ac.th

Received: July 28, 2023

Revised: August 17, 2023

Accepted: August 20, 2023

Abstract

This research aimed to study a competency of classroom action research of the student teachers of Thai Program, Faculty of Education, Buriram Rajabhat University in academic year 2022. The sample group was selected from the first group of 24 voluntary students. The tool for collection of research was the test with reliability at .72 and the questionnaire about classroom action research with reliability at .96. The data were analyzed statistics such as means and standard deviation. The result of finding was that the student teachers were able to pass a test at 60%, accounting for 91.67, whereas, the competency of classroom action research in the item of skill and attitude for doing research was found at the highest level in all items, which reflected that the student teachers endorsed with the knowledge and reliability for doing classroom action research.

Key words: Research Competency, Classroom Action Research, Thai Language, Return Home Teacher, Buriram

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ปีการศึกษา 2565 กลุ่มตัวอย่างได้จากการเลือกจากความสมัครใจของนักศึกษาหมู่เรียนที่ 1 จำนวน 24 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบทดสอบที่มีความเชื่อมั่น .72 และแบบสอบถามสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนที่มีความเชื่อมั่นที่ .96 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาทำแบบทดสอบผ่านเกณฑ์ที่ร้อยละ 60 คิดเป็นร้อยละ 91.67 ส่วนสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านทักษะและเจตคติในการทำงานวิจัยในชั้นเรียนพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน สะท้อนให้เห็นว่านักศึกษามีความรู้ความเข้าใจและความเชื่อมั่นในการทำวิจัยในชั้นเรียน

คำสำคัญ: สมรรถนะการวิจัย, วิจัยในชั้นเรียน, ภาษาไทย, ครูคืนถิ่น, บุรีรัมย์

บทนำ

การศึกษาระดับอุดมศึกษาให้ความสำคัญกับการทำวิจัยอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับบัณฑิตศึกษากำหนดให้ผู้เรียนจะสำเร็จการศึกษาได้ต้องผ่านการทำงานวิจัยอาจมีชื่อเรียกแตกต่างกันไป เช่น วิทยานิพนธ์ ปริญาานิพนธ์ ดุษฎีนิพนธ์ หรือแม้แต่การทำรายงานการค้นคว้าอิสระ ซึ่งทั้งหมดล้วนต้องใช้องค์ความรู้และกระบวนการศึกษาค้นคว้าอย่างมีระเบียบแบบแผนตามหลักวิชา กล่าวคือ ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยในศาสตร์สาขาวิชา แม้ในระดับปริญาตรีจะไม่ได้กำหนดให้การทำงานวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการสำเร็จการศึกษาอย่างในระดับบัณฑิตศึกษา แต่จะเห็นแนวโน้มที่หลักสูตรระดับปริญาตรีให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนวิจัยและส่งเสริมการทำวิจัยมากขึ้น เช่น มีความเข้มข้นมากขึ้น มีการใช้กระบวนการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษา การตั้งคณะกรรมการสอบวิจัย ซึ่งมีแนวโน้มที่อาจพัฒนาไปสู่ข้อกำหนดในลักษณะเช่นเดียวกับการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาที่ต้องทำรายงานวิจัยเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการสำเร็จการศึกษา

นอกจากหลักสูตรในระดับปริญาตรีของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ จะให้ความสำคัญกับการทำงานวิจัยแล้ว พบว่าองค์กรวิชาชีพหลายองค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้เข้ามากำหนดกรอบมาตรฐานในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย มีการกำกับติดตามการพัฒนาหลักสูตรให้เป็นไปตามข้อกำหนดขององค์กรวิชาชีพ และได้ให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาความรู้ความเข้าใจและสมรรถนะด้านการวิจัย อย่างเช่นองค์กรวิชาชีพครู ซึ่งถือว่าเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า เพราะครูต้องทำหน้าที่ในการสร้าง ผลิตและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ออกสู่สังคมบนฐานการวิจัย ดังปรากฏในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2545) หมวดที่ 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 30 ความว่า “ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา” หรือในมาตรา 24 ได้กำหนดให้มีการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ โดยให้ผู้สอนร่วมเรียนรู้ไปกับผู้เรียน (The National Educational

Commission, 2002, pp. 14-17) พระราชบัญญัติดังกล่าวจึงสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนา นักศึกษาในระดับต่าง ๆ ที่จะไปประกอบอาชีพครูหลังสำเร็จการศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในการวิจัย เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ดังนั้นมหาวิทยาลัยในฐานะหน่วยผลิตครูจึงจำเป็นต้องส่งเสริมสมรรถนะ ด้านการวิจัยให้กับนักศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติดังกล่าวได้ส่งต่อความสำคัญถึงองค์กรวิชาชีพทางด้าน การศึกษาอย่างครูสภา ซึ่งเป็นองค์กรวิชาชีพในการกำกับมาตรฐานด้านการผลิตครู ได้กำหนดมาตรฐาน การเรียนรู้และสมรรถนะความเป็นครูมืออาชีพ 9 มาตรฐาน ซึ่งมาตรฐานหนึ่งในนั้นคือ “มาตรฐานด้านการวิจัย” ซึ่งทุกหลักสูตรจำเป็นต้องพัฒนานักศึกษาให้ดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียน รวมถึงให้สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้และผู้เรียนได้ (The Secretariat of the Teachers Council of Thailand, 2003, p. 1) สะท้อนทัศนะด้านนโยบายการผลิตครูและบุคลากร ทางการศึกษาที่ต้องให้ความสำคัญกับการเรียนวิจัย

แม้มีความพยายามในการส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยด้านการศึกษ เพื่อพัฒนาครูให้มี สมรรถนะด้านการวิจัยตามที่กำหนด จากการทบทวนงานวิจัยพบว่า การทำงานวิจัยของครูและบุคลากร ทางการศึกษายังมีประเด็นปัญหาที่น่าสนใจ ดังปรากฏในงานวิจัยของ Srikham (2018, p. 157) ได้ศึกษา การพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนให้บุคลากรทางการศึกษาในการพัฒนานักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู พบว่า “ครูผู้สอนส่วนมากยังไม่ได้ลงมือทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างเป็นรูปธรรม เนื่องจากยังขาดความรู้ ความเข้าใจ ขาดทักษะ ครูบางส่วนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียนที่ไม่ถูกต้อง” สะท้อนให้เห็นถึงสภาพความรู้ความเข้าใจและสมรรถนะด้านการวิจัยของครูที่ยังไม่เข้มแข็งพอ

หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ได้ดำเนินการผลิตครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งนับว่าเป็นหลักสูตรที่มีความเข้มแข็งทางวิชาการ ได้รับความไว้วางใจในการผลิตครูในโครงการผลิตครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่นหลายรุ่น ในปีการศึกษา 2561 ได้รับนักศึกษาในการผลิตครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่นจำนวนมาก ซึ่งเป็นการคัดเลือกจากนักเรียนในชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวนถึง 57 คน จากขีดความสามารถในการรับนักศึกษา 60 คนต่อปีการศึกษา ฉะนั้นนักศึกษาที่เข้ามาเรียนในหลักสูตรนี้ สำหรับปีการศึกษา 2561 จึงเป็นนักศึกษาในโครงการผลิตครู เพื่อพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งในปีการศึกษา 2565 เป็นปีการศึกษาสุดท้ายสำหรับการเรียนในมหาวิทยาลัย ผู้วิจัย จึงได้สนใจศึกษาสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษารุ่นนี้ เพื่อให้ทราบถึงสมรรถนะด้านการวิจัย ในชั้นเรียนของนักศึกษาว่ามีจุดเด่นหรือจุดที่ควรพัฒนาอย่างไร ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยสามารถนำไปใช้ ในการปรับปรุงหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ในรายวิชาการวิจัย รวมไปถึงการจัดโครงการบริการ วิชาการที่สอดคล้องกับปัญหาด้านการวิจัยในชั้นเรียนของผู้เรียนให้มีพร้อมและสามารถดำเนินการวิจัย ในชั้นเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชา ภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ประจำปีการศึกษา 2565

สมมติฐานในการวิจัย

นักศึกษานิเทศศาสตร์ สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ประจำปีการศึกษา 2565 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนในระดับผ่านเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 60 และมีทักษะด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนในระดับมาก

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากร เป็นนักศึกษานิเทศศาสตร์ สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ประจำปีการศึกษา 2565 รุ่นรับเข้าปีการศึกษา 2561 จำนวน 2 หมู่เรียน รวม 59 คน จำแนกเป็นนักศึกษามุ่เรียนที่ 1 จำนวน 29 คน และหมู่เรียนที่ 2 จำนวน 30 คน

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษานิเทศศาสตร์ สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ประจำปีการศึกษา 2565 รุ่นรับเข้าปีการศึกษา 2561 หมู่เรียนที่ 1 ทั้งนี้เลือกโดยความสมัครใจ มีนักศึกษาที่สนใจสมัครเข้าร่วมเป็นประชากร จำนวน 24 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ใช้เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบทดสอบและแบบสอบถามสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้

1. แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน มีประเด็นความรู้ด้านการวิจัยในชั้นเรียนที่ใช้ในการทดสอบ จำนวน 12 ประเด็น ประกอบด้วย 1) ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน 2) ประเภทของการวิจัย 3) การกำหนดปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน 4) การกำหนดวัตถุประสงค์ คำถาม และสมมติฐานการวิจัยในชั้นเรียน 5) ตัวแปรการวิจัยในชั้นเรียน 6) ประชากรและกลุ่มตัวอย่างสำหรับงานวิจัยในชั้นเรียน 7) การทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 8) การออกแบบงานวิจัยในชั้นเรียน 9) การสร้างเครื่องมือการวิจัย 10) การตรวจสอบและหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย 11) การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับงานวิจัยในชั้นเรียน และ 12) การเขียนรายงานวิจัยในชั้นเรียน (Safkolam et al., 2022, p. 279) โดยข้อสอบเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวนทั้งสิ้น 66 ข้อ และนำไปใช้ในการทดสอบจริงจำนวน 40 ข้อ ซึ่งเป็นไปตามแนวทางในการออกแบบทดสอบที่ควรออกข้อสอบ ดังปรากฏในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงโครงสร้างเนื้อหาและจำนวนข้อคำถามของแบบทดสอบ

ประเด็นความรู้ที่ทดสอบ	จำนวนข้อคำถามที่สร้างขึ้น	จำนวนข้อคำถามที่นำไปใช้ทดสอบจริง
1. ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน	4	2
2. ประเภทของการวิจัย	3	2
3. การกำหนดปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน	5	3
4. การกำหนดวัตถุประสงค์ คำถาม และสมมติฐานการวิจัย	7	5

ตารางที่ 1 แสดงโครงสร้างเนื้อหาและจำนวนข้อคำถามของแบบทดสอบ

ประเด็นความรู้ที่ทดสอบ	จำนวนข้อคำถามที่สร้างขึ้น	จำนวนข้อคำถามที่นำไปใช้ทดสอบจริง
5. ตัวแปรการวิจัย	7	5
6. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	9	5
7. การทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5	3
8. การออกแบบงานวิจัย	4	2
9. การสร้างเครื่องมือการวิจัย	5	3
10. การตรวจสอบและหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย	8	5
11. การวิเคราะห์ข้อมูล	4	2
12. การเขียนรายงานวิจัย	5	3
รวม	66	40

2. แบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ปีการศึกษา 2565 ตามความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วย 1) ด้านการออกแบบการวิจัย 2) การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย 3) ด้านสถิติ ผลการวิจัย สรุปผลการวิจัย 4) ด้านการเขียนรายงานการวิจัย และ 5) เจตคติของผู้วิจัยต่อการทำวิจัย โดยแต่ละด้านประกอบด้วยข้อคำถาม 10 ข้อ และเลือกไปใช้จริง จำนวนด้านละ 7 ข้อ รวม 35 ข้อ

การสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

1. แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานการวิจัยในชั้นเรียน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนและการวิจัยทางการศึกษา เพื่อพัฒนากรอบความรู้ที่จำเป็น และข้อกำหนดเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการวิจัยที่นักศึกษาคูรูจำเป็นต้องเรียนรู้และพัฒนาให้เกิดเป็นสมรรถนะ จากการศึกษาพบประเด็นเนื้อหา 12 ประเด็น

1.2 พัฒนาโครงสร้างเนื้อหาและจำนวนข้อคำถามของแบบทดสอบ และพัฒนาเป็นข้อคำถาม

1.3 นำแบบทดสอบที่พัฒนาขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พิจารณาดัชนีความสอดคล้อง

ของแบบทดสอบกับประเด็นการทดสอบ โดยผู้เชี่ยวชาญเป็นนักวิชาการในมหาวิทยาลัยและครูประจำการ ที่ปฏิบัติหน้าที่ในการสอนจริง จำแนกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

1.3.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยและภาษาไทย จำนวน 3 คน

1.3.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผล สถิติและการวิจัย จำนวน 2 คน

1.4 นำผลการประเมินวิเคราะห์หาค่าความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ ข้อคำถามที่มีค่าความสอดคล้องตั้งแต่ .60-1.00 จึงจะยอมรับให้สามารถนำมาเป็นข้อคำถามในแบบทดสอบได้ (Chuchuy, P., Meechan, S. & Langka, W. 2022: 393)

1.5 เลือกข้อความที่มีค่าความสอดคล้องตามเกณฑ์ที่กำหนด จำนวนตามที่ระบุในโครงสร้างข้อความ เพื่อจัดทำแบบทดสอบฉบับจริง จำนวน 40 ข้อ

1.6 นำแบบทดสอบที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างซึ่งในงานวิจัยนี้ใช้นักศึกษาหมู่บ้านที่ 2 สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ รุ่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างแต่ต่างหมู่บ้าน คัดเลือกแบบตามสะดวกหรือสมัครใจ (Convenient or Volunteer sampling) จำนวน 14 คน

1.7 นำผลคะแนนมาวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแบบอิงกลุ่มด้วยวิธีของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson Method) ด้วยสูตร KR-20 (Phatthiyathani, 2017, p. 223) ผลการวิเคราะห์พบว่าแบบทดสอบทั้งฉบับมีความเชื่อมั่นเท่ากับ .72 โดยค่าความเชื่อมั่นที่ยอมรับได้มีค่าตั้งแต่ .70 ขึ้นไป ถือว่าแบบทดสอบชุดนี้มีความสามารถนำไปใช้จริงได้

1.8 นำแบบทดสอบมาปรับปรุงรายละเอียดและจัดทำแบบทดสอบฉบับจริง

2. แบบสอบถามสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรุสาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ปีการศึกษา 2565

2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานการวิจัยในชั้นเรียน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนและการวิจัยทางการศึกษา จากการศึกษาพบโครงสร้างประเด็นเนื้อหา 5 ด้าน

2.2 พัฒนาโครงสร้างข้อความและจำนวนข้อความของแบบสอบถาม

2.3 นำแบบทดสอบที่พัฒนาขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พิจารณาดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบกับประเด็นการทดสอบ โดยผู้เชี่ยวชาญเป็นนักวิชาการในมหาวิทยาลัยและครูประจำการที่ปฏิบัติหน้าที่ในการสอนจริง จำแนกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

2.3.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยและภาษาไทย จำนวน 3 คน

2.3.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผล สถิติและการวิจัย จำนวน 2 คน

2.4 นำผลการประเมินวิเคราะห์หาค่าความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ ข้อความที่มีค่าความสอดคล้องตั้งแต่ .60-1.00 จึงจะยอมรับให้สามารถนำมาเป็นข้อความในแบบทดสอบได้ (Chuchuy et al., 2022,p.393)

2.5 เลือกข้อความที่มีค่าความสอดคล้องตามเกณฑ์ที่กำหนด จำนวนตามที่ระบุในโครงสร้างข้อความ เพื่อจัดทำแบบสอบถาม ด้านละ 7 ข้อ รวมเป็น 35 ข้อ

2.6 นำแบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับกลุ่มประชากร ซึ่งในงานวิจัยนี้ใช้นักศึกษาหมู่บ้านที่ 2 สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ รุ่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างแต่ต่างหมู่บ้าน คัดเลือกแบบตามสะดวกหรือสมัครใจ (Convenient or Volunteer sampling) จำนวน 14 คน

2.7 นำผลมาวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามแบบครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) (Phatthiyathani, 2017, p. 223) ซึ่งพบว่ามีค่าเท่ากับ .96

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย 2 ส่วน คือ การวิเคราะห์ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน และการวิเคราะห์สมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้

1. สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านความรู้ความเข้าใจ เป็นการวิเคราะห์ผลจากคะแนนการทำแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก โดยให้คะแนนข้อละ 1 คะแนน หากเลือกคำตอบได้ถูกต้อง และให้ 0 คะแนน เมื่อเลือกตัวเลือกผิด จำนวนแบบทดสอบ 40 ข้อ คิดเป็น 40 คะแนน หลังจากทราบคะแนนสอบแต่ละบุคคลจะนำมาพิจารณาเทียบเกณฑ์ในการผ่านโดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

1.1 คะแนนร้อยละ 60 ขึ้นไป (คิดเป็นจำนวนข้อ คือ 24 ข้อ หรือ 24 คะแนนขึ้นไป) ถือว่าผ่านเกณฑ์การทดสอบสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านความรู้

1.2 คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 60 (คิดเป็นจำนวนข้อ คือต่ำกว่า 24 ข้อ หรือ 24 คะแนน) ถือว่าไม่ผ่านเกณฑ์

2. สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านทักษะและเจตคติในการทำงานวิจัยในชั้นเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากผลการทำแบบสอบถามที่มีคำตอบ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด เป็นมาตรประมาณค่าลิเคิร์ต (Likert) ดังนี้

- 5 คะแนน หมายถึง มีความมั่นใจในระดับมากที่สุด
- 4 คะแนน หมายถึง มีความมั่นใจในระดับมาก
- 3 คะแนน หมายถึง มีความมั่นใจในระดับปานกลาง
- 2 คะแนน หมายถึง มีความมั่นใจในระดับน้อย
- 1 คะแนน หมายถึง มีความมั่นใจในระดับน้อยที่สุด

โดยอาศัยเกณฑ์ในการแปลความหมายตาม Sisa-at, B. (2013: 121)

- คะแนนเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง มีความมั่นใจในระดับมากที่สุด
- คะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง มีความมั่นใจในระดับมาก
- คะแนนเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง มีความมั่นใจในระดับปานกลาง
- คะแนนเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง มีความมั่นใจในระดับน้อย
- คะแนนเฉลี่ย 0.00 – 1.49 หมายถึง มีความมั่นใจในระดับน้อยที่สุด

ผลการศึกษา

บทความวิจัยนี้จะนำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสมรรถนะด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน และผลการวิเคราะห์สมรรถนะด้านทักษะการวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้

ตอนที่ 1 ระดับสมรรถนะด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน

เมื่อพิจารณาผลการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนพบว่าในภาพรวมนักศึกษามีคะแนนผ่านเกณฑ์ ดังปรากฏในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยของคะแนนจากการทำแบบทดสอบ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน

สิ่งที่ศึกษา	N	k	\bar{x}	S.D.
คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน	24	40	28.67	4.167

จากตารางที่ 2 จะเห็นว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 24 คน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 28.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดให้ผ่านคือร้อยละ 60 หรือที่ 24 คะแนน จึงสรุปได้ว่านักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนผ่านเกณฑ์

หากพิจารณาคะแนนรายบุคคล พบว่า นักศึกษามีค่าระดับคะแนนปรากฏตามตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงค่าคะแนน ร้อยละ และผลการประเมินรายบุคคล

ลำดับที่	คะแนน	ร้อยละของคะแนนสอบ	สรุปผล
1	37	92.50	ผ่าน
2	25	62.50	ผ่าน
3	27	67.50	ผ่าน
4	20	50.00	ไม่ผ่าน
5	30	75.00	ผ่าน
6	31	77.50	ผ่าน
7	26	65.00	ผ่าน
8	26	65.00	ผ่าน
9	27	67.50	ผ่าน
10	28	70.00	ผ่าน
11	31	77.50	ผ่าน
12	29	72.50	ผ่าน
13	26	65.00	ผ่าน
14	26	65.00	ผ่าน
15	23	57.50	ไม่ผ่าน
16	34	85.00	ผ่าน
17	27	67.50	ผ่าน
18	32	80.00	ผ่าน
19	32	80.00	ผ่าน
20	24	60.00	ผ่าน
21	26	65.00	ผ่าน
22	34	85.00	ผ่าน
23	32	80.00	ผ่าน
24	35	87.50	ผ่าน

จากตารางที่ 3 พบว่านักศึกษาที่สามารถทำคะแนนได้ผ่านเกณฑ์มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 91.67 และมีนักศึกษาที่คะแนนไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 นักศึกษาที่ผ่านเกณฑ์มีสัดส่วนที่สูงมากสะท้อนให้เห็นว่านักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ปีการศึกษา 2565 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนเป็นอย่างดี

ตอนที่ 2 ระดับสมรรถนะด้านทักษะและเจตคติในการทำงานวิจัยในชั้นเรียน

สมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้ 1) การออกแบบการวิจัย 2) เครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย 3) สถิติ ผลการวิจัย สรุปผลการวิจัย 4) การเขียนรายงานการวิจัย 5) เจตคติของผู้วิจัยต่อการทำวิจัย ซึ่งจะนำเสนอข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

สมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในภาพรวมทั้ง 5 ด้าน ผลการวิจัยปรากฏดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียน

สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนรายด้าน	\bar{x}	S.D.	ระดับสมรรถนะ
ด้านการออกแบบการวิจัย	4.01	.102	มาก
ด้านเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย	3.77	.074	มาก
ด้านสถิติ ผลการวิจัย สรุปผลการวิจัย	3.77	.072	มาก
ด้านการเขียนรายงานการวิจัย	3.99	.062	มาก
ด้านเจตคติของผู้วิจัยต่อการทำวิจัย	4.38	.122	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า นักศึกษามีระดับสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนระดับมากทุกด้าน โดยด้านเจตคติในการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นด้านที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.38 สะท้อนให้เห็นว่านักศึกษามีความตระหนักและมีเจตคติที่ดีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน รองลงมาคือด้านการออกแบบงานวิจัย มีค่าคะแนนเฉลี่ยที่ 4.01 แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความมั่นใจในระดับมากว่าตนเองสามารถออกแบบงานวิจัยในชั้นเรียนได้ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย และด้านสถิติ ผลการวิจัยสรุปผลการวิจัย ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากันที่ 3.77 แสดงให้เห็นว่านักศึกษายังขาดความมั่นใจในด้านกระบวนการในการสร้างเครื่องมือการวิจัยและการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ รวมไปถึงการใช้สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่าง ๆ กล่าวโดยสรุปคือมีความมั่นใจเกี่ยวกับสถิติน้อยกว่าด้านอื่น ๆ

สมรรถนะด้านการออกแบบการวิจัย หมายถึง ความรู้ ความสามารถของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในการออกแบบการวิจัยในชั้นเรียน ตั้งแต่การกำหนดชื่อเรื่องการวิจัยที่สอดคล้องกับเนื้อหาการวิจัย เข้าใจภูมิหลัง และความมุ่งหมายในการทำวิจัย มีความชัดเจนและเข้าใจวิธีการในการเลือกประชากร กลุ่มตัวอย่าง เข้าใจการกำหนดขอบเขตการดำเนินการวิจัยอย่างเป็นรูปธรรม มีความสามารถในการอธิบายความหมายของนิยามศัพท์เฉพาะ และมีทักษะในการรวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้อง และมีความสามารถในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้อย่างมีคุณภาพ จากการศึกษาการออกแบบการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จำแนกตามรายการประเมิน ผลการศึกษาปรากฏตามตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการออกแบบงานวิจัย

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	ระดับสมรรถนะ
1. นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีความสามารถในการออกแบบงานวิจัยในชั้นเรียน	3.71	.690	มาก
2. นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีความเข้าใจความมุ่งหมายในการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาแต่ละกรณี	3.79	.509	มาก
3. นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีความชัดเจนและเข้าใจวิธีการในการเลือกประชากร/กลุ่มตัวอย่างสำหรับงานวิจัยในชั้นเรียน	4.08	.830	มาก
4. นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีความเข้าใจและสามารถกำหนดขอบเขตการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างเป็นรูปธรรม	4.08	.654	มาก
5. นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีความสามารถในการอธิบายความหมายของนิยามศัพท์เฉพาะในการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.92	.654	มาก
6. นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสามารถเขียนชื่องานวิจัยในชั้นเรียนได้ถูกต้องตามหลักการทำวิจัย	4.29	.690	มาก
7. นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสามารถระบุตัวแปรที่สำคัญในชื่องานวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างถูกต้อง	4.21	.779	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาภาษาไทย ปีการศึกษา 2565 มีความเชื่อมั่นในสมรรถนะด้านการออกแบบงานวิจัยในประเด็นการเขียนชื่องานวิจัยได้ถูกต้องมากที่สุด รองลงมาคือสามารถระบุตัวแปรสำคัญในงานวิจัยลงในชื่องานวิจัยได้อย่างถูกต้อง ส่วนประเด็นที่มีความมั่นใจน้อยที่สุดในด้านการออกแบบงานวิจัยคือความสามารถในการออกแบบงานวิจัยในชั้นเรียน และความเข้าใจความมุ่งหมายในการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาแต่ละกรณีตามลำดับ โดยมีข้อสังเกตว่าประเด็นความเข้าใจความมุ่งหมายในการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาแต่ละกรณีมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยที่สุด

สมรรถนะด้านเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ หมายถึง ความรู้ ความสามารถของ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเกี่ยวกับเครื่องมือวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วย การสร้างเครื่องมือ ได้ถูกต้องตามหลักวิชาและขั้นตอนได้อย่างมีคุณภาพ สามารถหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้ สามารถเลือกใช้เครื่องมือสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลได้อย่างเหมาะสม และสามารถใช้เครื่องมือวิจัย ได้เหมาะสมกับวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล จากการศึกษาสมรรถนะด้านเครื่องมือและการหาคุณภาพ เครื่องมือการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จำแนกตามรายการประเมิน ผลการศึกษาปรากฏตามตารางที่ 6

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	ระดับสมรรถนะ
1. นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเภทของเครื่องมือวิจัยในชั้นเรียน	3.75	.608	มาก
2. นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสามารถสร้างเครื่องมือการวิจัยสำหรับงานวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างมีคุณภาพ	3.75	.794	มาก
3. นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสามารถเลือกใช้เครื่องมือวิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลได้อย่างเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยในชั้นเรียน	3.79	.779	มาก
4. นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสามารถอธิบายขั้นตอนในการพัฒนาเครื่องมือวิจัยในชั้นเรียนได้	3.83	.816	มาก
5. นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีความสามารถในการหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัยในชั้นเรียนได้ถูกต้องตามหลักการวิจัย	3.67	.761	มาก
6. นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสามารถเลือกใช้สถิติในการหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างเหมาะสม	3.71	.751	มาก
7. นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสามารถเลือกใช้เครื่องมือวิจัยในชั้นเรียนได้เหมาะสมกับลักษณะของข้อมูล	3.92	.830	มาก

จากตารางที่ 6 พบว่า นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาภาษาไทย ปีการศึกษา 2565 มีความเชื่อมั่นในสมรรถนะด้านเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือในประเด็นการเลือกใช้เครื่องมือวิจัยในชั้นเรียนได้เหมาะสมกับลักษณะของข้อมูล รองลงมาคือ รู้ขั้นตอนในการพัฒนาเครื่องมือวิจัยในชั้นเรียน ส่วนด้านที่น้อยที่สุดคือความสามารถในการหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัยในชั้นเรียนได้ถูกต้องตามหลักการวิจัย

สมรรถนะด้านสถิติ ผลการวิจัย และสรุปผล หมายถึง ความรู้ ความสามารถของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในการวิเคราะห์ข้อมูลด้านสถิติสำหรับงานวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วย การมีทักษะในการใช้สถิติเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล มีความสามารถในการแปลผลข้อมูลทางสถิติมาเป็นสรุปผลการวิจัย และสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้อย่างชัดเจน พร้อมกับสามารถระบุปัญหาและให้ข้อเสนอแนะในการต่อยอดสู่การวิจัยในครั้งต่อไป จากการศึกษาสมรรถนะด้านสถิติ ผลการวิจัย และสรุปผล การวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จำแนกตามรายการประเมิน ผลการศึกษปรากฏตามตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านสถิติ ผลการวิจัย และสรุปผล

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	ระดับสมรรถนะ
1. นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถิติพื้นฐานสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัยในชั้นเรียน	3.63	.711	มาก
2. นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสามารถเลือกใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยในชั้นเรียนได้สอดคล้องกับมาตรวัดตัวแปรระดับต่าง ๆ	3.63	.824	มาก
3. นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสามารถเลือกใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยได้สอดคล้องกับความมุ่งหมายของการวิจัยในชั้นเรียน	3.83	.917	มาก
4. นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสามารถทดสอบสมมติฐานทางสถิติในงานวิจัยทางการศึกษาได้	3.75	.794	มาก
5. นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสามารถในการแปลผลข้อมูลทางสถิติ การสรุปผลการวิจัยและการอภิปรายผลการวิจัยในชั้นเรียนได้	3.88	.741	มาก
6. นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสามารถอธิบายผลการทดสอบสมมติฐานทางสถิติที่มี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับต่าง ๆ ได้	3.71	.751	มาก
7. นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสามารถระบุปัญหาและนำเสนอข้อเสนอในการต่อยอดสู่การวิจัยในชั้นเรียนครั้งต่อไป	4.00	.722	มาก

จากตารางที่ 7 พบว่า นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาภาษาไทย ปีการศึกษา 2565 มีความเชื่อมั่นในสมรรถนะของตนด้านสถิติ ผลการวิจัย และสรุปผลในประเด็นความสามารถระบุปัญหาและนำเสนอข้อเสนอในการต่อยอดสู่การวิจัยในชั้นเรียนมากที่สุด รองลงมา คือ ความสามารถในการแปลผลข้อมูลทางสถิติ การสรุปผลการวิจัยและการอภิปรายผลการวิจัยในชั้นเรียน ส่วนด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถิติพื้นฐานสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัยในชั้นเรียน และความสามารถเลือกใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยในชั้นเรียนได้สอดคล้องกับมาตรวัดตัวแปรระดับต่าง ๆ

สมรรถนะด้านการเขียนรายงานการวิจัย หมายถึง ความรู้ ความสามารถของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในการจัดทำรายงานวิจัยในชั้นเรียน โดยสามารถเขียนรายงานการวิจัยได้อย่างเป็นระบบตามโครงสร้างรายงานการวิจัยที่มีความถูกต้องตามหลักวิชาไม่บิดเบือนไปจากข้อเท็จจริง สามารถเขียนเนื้อหารายงานวิจัยได้อย่างครบถ้วนตามองค์ประกอบของการเขียนรายงานการวิจัย มีทักษะในการเขียนรายงานการวิจัยในแต่ละส่วนให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องเชื่อมโยงกัน มีความคงเส้นคงวาในการเขียนรายงานวิจัย รวมถึงการแบ่งสัดส่วนต่าง ๆ เนื้อหาในการเขียนรายงานตรงประเด็นตามปัญหาการวิจัยและผู้เขียนรายงานการวิจัยจำเป็นที่จะต้องคำนึงถึงจรรยาบรรณในการเขียนรายงานการวิจัย จากการศึกษาสมรรถนะด้านการเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จำแนกตามรายการประเมิน ผลการศึกษาปรากฏตามตารางที่ 8

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการเขียนรายงานการวิจัย

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	ระดับสมรรถนะ
1. นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีความสามารถในการจัดทำรายงานการวิจัยในชั้นเรียน	3.83	.761	มาก
2. นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสามารถอธิบายโครงสร้างของรายงานวิจัยในชั้นเรียน	4.04	.908	มาก
3. นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียนโดยมีความถูกต้องตามหลักวิชาไม่บิดเบือนไปจากข้อเท็จจริง	4.00	.834	มาก
4. นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสามารถเขียนเนื้อหารายงานการวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างครบถ้วนตามองค์ประกอบของการเขียนรายงานการวิจัย	4.13	.741	มาก
5. นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีความคงเส้นคงวาในการเขียนรายงานวิจัยในชั้นเรียนรวมถึงการกำหนดสัดส่วนประเด็นต่าง ๆ ในรายงานวิจัยได้อย่างเหมาะสม	3.71	.806	มาก
6. นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีสามารถเขียนรายงานการวิจัยที่ตรงประเด็นตามปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน	4.00	.834	มาก
7. นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน โดยคำนึงถึงจรรยาบรรณในการเขียนรายงานการวิจัยเป็นสิ่งสำคัญ	4.25	.737	มาก

จากตารางที่ 8 พบว่า นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาภาษาไทย ปีการศึกษา 2565 มีความเชื่อมั่นในสมรรถนะด้านการเขียนรายงานการวิจัยในประเด็นการเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน โดยคำนึงถึงจรรยาบรรณในการเขียนรายงานการวิจัยเป็นสิ่งสำคัญ รองลงมาคือความสามารถในการเขียนเนื้อหารายงานการวิจัยในชั้นเรียนได้ครบถ้วนตามองค์ประกอบของการเขียนรายงานการวิจัย

ส่วนด้านความสามารถในการเขียนเนื้อหารายงานการวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างครบถ้วนตามองค์ประกอบของการเขียนรายงานการวิจัยเป็นประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสมรรถนะน้อยที่สุด

สมรรถนะด้านเจตคติของผู้วิจัยต่อการทำวิจัย หมายถึง เจตคติของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่มีต่อการทำการวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วย การมีความรับผิดชอบต่อการทำการวิจัยที่อยู่ในความรับผิดชอบอย่างไร เห็นความสำคัญและความจำเป็นของการวิจัยโดยไม่มองเป็นภาระ มีความมุ่งมั่นและรักในการทำวิจัย มีความอดทนในการหาความรู้และคำตอบของการวิจัย เรียนรู้และแสวงหาความรู้ด้านการวิจัยอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ นอกจากนี้ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ยังต้องคำนึงถึงการเห็นประโยชน์ของการทำการวิจัย และมีจิตใจที่กว้าง พร้อมรับฟังความคิดเห็นและการวิพากษ์วิจารณ์จากผู้อื่น จากการศึกษาสมรรถนะด้านเจตคติของผู้วิจัยต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จำแนกตามรายการประเมิน ผลการศึกษาปรากฏตามตารางที่ 9

ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านเจตคติของผู้วิจัยต่อการทำวิจัย

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	ระดับสมรรถนะ
1. นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีความรับผิดชอบต่อการทำงานวิจัยในชั้นเรียน	4.29	.806	มาก
2. นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเห็นความสำคัญของการทำงานวิจัยในชั้นเรียน	4.33	.816	มาก
3. นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีความมุ่งมั่นในการทำงานวิจัยในชั้นเรียน	4.17	.761	มาก
4. นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเห็นถึงประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียน	4.29	.690	มาก
5. นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีจิตใจกว้างรับฟังความคิดเห็นและการวิพากษ์วิจารณ์ของผู้อื่น	4.67	.482	มากที่สุด
6. นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีทัศนคติที่ดีในการทำงานวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน	4.46	.588	มาก
7. นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูควรทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง	4.42	.654	มาก

จากตารางที่ 9 พบว่า นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาภาษาไทย ปีการศึกษา 2565 มีความเชื่อมั่นในสมรรถนะด้านเจตคติของผู้วิจัยต่อการทำวิจัยในประเด็นมีจิตใจกว้าง รับฟังความคิดเห็นและการวิพากษ์วิจารณ์ของผู้อื่น รองลงมาคือ มีทัศนคติที่ดีในการทำงานวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ส่วนประเด็นมีความมุ่งมั่นในการทำงานวิจัยในชั้นเรียนมีระดับน้อยกว่าด้านอื่น ๆ

สรุปและอภิปรายผล

การศึกษาคำครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาภาษาไทย ปีการศึกษา 2565 และศึกษาสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษา ซึ่งผลการศึกษามีประเด็นที่จะนำมาอภิปรายผล ดังนี้

การศึกษาคำเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนพบว่า นักศึกษาส่วนมาก ร้อยละ 91.67 มีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ที่กำหนดไว้ หรือคิดเป็น 24 คะแนน จากการศึกษาพบว่าคะแนนเฉลี่ย 28.67 ซึ่งสูงกว่าคะแนนที่กำหนดไว้ที่ 24 คะแนน แสดงให้เห็นว่าคะแนนที่ผ่านสูงกว่าค่าเฉลี่ยนั้นคือ นักศึกษาที่สอบผ่านและส่วนมากทำคะแนนได้สูง ทั้งนี้เพราะกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายของการเรียนในมหาวิทยาลัย ซึ่งกระบวนการเรียนรู้ของนักศึกษาในหลักสูตรนี้มีการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาการวิจัยทางการศึกษา การวัดและประเมิน การวิจัยทางภาษาไทย ซึ่งเป็นวิชาที่จัดการเรียนในชั้นปีที่ 3 และ 4 ก่อนที่จะออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพในชั้นปีที่ 5 และในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูกำหนดให้ในภาคเรียนที่ 2 นักศึกษาต้องทำงานวิจัยในชั้นเรียนส่ง จึงเป็นช่วงเวลาที่สุดคดคล้องกับช่วงเวลาในการวิจัยครั้งนี้ ความสดใหม่ของการเรียนและการทำงานวิจัยจึงอาจส่งผลต่อค่าคะแนนในการทำแบบทดสอบที่สูง และมีความมั่นใจในการทำงานวิจัยในชั้นเรียน ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Safkolam et al. (2022, p. 284) ได้ศึกษาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ผลการวิจัยพบว่า “ผลสัมฤทธิ์ทางด้านความรู้จากการทำแบบทดสอบที่ได้ทดสอบความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่นมีค่าเท่ากับ 27.94 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่นมีสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านความรู้ผ่านเกณฑ์” ซึ่งความสอดคล้องของผลการวิจัยพบว่า ได้ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาเช่นเดียวกัน ส่วนผลการวิจัยที่แตกต่างจากงานวิจัยของ Srikham (2018, p. 157) ได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนให้บุคลากรทางการศึกษาในการพัฒนานักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ซึ่งหนึ่งในประเด็นสำคัญของงานวิจัยเรื่องนี้คือ การศึกษาสภาพปัญหาของการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน พบว่า “ครูผู้สอนส่วนมากยังไม่ได้ลงมือทำการวิจัยในชั้นเรียนอย่างเป็นทางการ เนื่องจากยังขาดความรู้ ความเข้าใจ ขาดทักษะในการทำการวิจัยในชั้นเรียน ครูบางคนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่ถูกต้อง” จากความแตกต่างของผลการวิจัยข้างต้นมีประเด็นที่เป็นตัวแปรที่อาจส่งผลให้ผลการวิจัยแตกต่างกัน มีข้อสังเกตที่สนใจอภิปรายคือ ในงานวิจัยนี้ได้ใช้กลุ่มตัวอย่างหรือกลุ่มเป้าหมายเป็นครูประจำการ ซึ่งอาจเป็นครูที่ปฏิบัติหน้าที่มานานหรือสำเร็จการศึกษาล่วงมาหลายปี ระยะเวลาจึงมีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน เพราะมนุษย์มีข้อจำกัดในเรื่องความจำ และครูส่วนมากหลังสำเร็จการศึกษามาปฏิบัติหน้าที่ครูก็ไม่ได้พัฒนางานวิจัยอย่างเป็นทางการ ทำให้การใช้ความรู้ในด้านนี้มีอย่างจำกัดและเสี่ยงต่อการเลือนหายตามกาลเวลา และอาจเป็นไปได้ว่ากลุ่มเป้าหมายบางส่วนเป็นครูที่ปฏิบัติงาน กล่าวคือเป็นครูที่สำเร็จการศึกษามานานก่อนที่จะมีการกำหนดมาตรฐานวิชาชีพครูที่ต้องมีความรู้ มีสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียน ครูเหล่านี้จึงไม่ได้ศึกษาและดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน ทำให้ขาดความรู้ความเข้าใจและทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งงานวิจัยนี้ได้สะท้อนผลการศึกษาในประเด็นต่อมา คือ เมื่อได้ดำเนินการพัฒนาครูตามรูปแบบการพัฒนาที่งานวิจัยพัฒนาขึ้น พบว่าครูมีความรู้ความเข้าใจที่สูงขึ้น จึงเป็นการย้ำให้เห็นว่าระยะเวลาที่ผลต่อความรู้ความเข้าใจและทักษะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครู และผลงานวิจัยของผู้เขียนที่สอดคล้องกันจะพบว่าการใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่ตีความได้ว่าที่ผ่านการศึกษารียนรู้ในด้านการวิจัยในชั้นเรียน ทำให้ยังมี

ความแม่นยำในเนื้อหาวิชา ฉะนั้นการส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับครูจึงเป็นสิ่งที่ควรดำเนินการ โดยเฉพาะกับครูที่สำเร็จการศึกษาก่อนที่จะมีการกำหนดมาตรฐานด้านการวิจัย การขาดสมรรถนะด้านความรู้ในการทำวิจัยทำให้ครูผู้สอนไม่สามารถดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนได้ และยังเป็นความล้มเหลวในการยกระดับสมรรถนะด้านการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน สมรรถนะด้านความรู้ การวิจัยนับเป็นสิ่งที่สำคัญ การมีสมรรถนะการวิจัยอยู่ในระดับน้อยทำให้ครูมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการวิจัยส่งผลให้ครูไม่สามารถดำเนินการวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Benkam, 2005); (Boonphadung, 2014) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Chuchuyasuwan (2019) ที่ศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาพบว่า ครูมีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะการวิจัยเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในการวิเคราะห์ข้อมูล สูงที่สุด ด้วยเหตุนี้ควรส่งเสริมให้มีการทำวิจัยสำหรับครู เพื่อเป็นการพัฒนาผู้เรียนและเป็นการทบทวน ทักษะกระบวนการวิจัยให้คงอยู่คู่กับการทำงานต่อไป

ส่วนที่สอดคล้องได้ทำการศึกษาศมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียน โดยใช้เครื่องมือเป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 5 ด้าน ผลการศึกษาแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะช่วงเวลาของการวิจัยเป็นเวลาที่ นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งถือเป็นข้อกำหนดหนึ่งในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ของนักศึกษา ส่งผลให้นักศึกษามีความเข้าใจและเชื่อมั่นในสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนในระดับมาก ซึ่งผลการวิจัยนี้ไม่แตกต่างจากงานวิจัยหลายงานที่ศึกษามาก่อนหน้า เช่น งานวิจัยของ Saffkolam et al. (2022, p. 284) ได้ศึกษาศมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านทักษะของนักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอยู่ในระดับมาก รวมถึงทุกทักษะ การวิจัยในชั้นเรียนนักศึกษามีสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านการกำหนดปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนเป็นทักษะที่นักศึกษามีมากที่สุด ตามด้วยทักษะการสำรวจ และวิเคราะห์ปัญหาของการวิจัยในชั้นเรียนและทักษะการเขียนรายงานการวิจัย ส่วนด้านการวิเคราะห์ ข้อมูลถือเป็นด้านที่มีน้อยที่สุด นอกจากนี้ด้านเจตคติของนักศึกษาครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่กำลังจะสำเร็จการศึกษา จึงมีความตื่นเต้นที่จะ ได้นำความรู้จากการศึกษาไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ครู และสะท้อนให้เห็นถึงเจตคติของนักศึกษา ที่มองการวิจัยเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน โดยเฉพาะประเด็นการสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือวิจัย รวมถึงการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ซึ่งประเด็นดังกล่าวเป็นประเด็นที่นักศึกษามีความมั่นใจน้อยที่สุด
2. ครูมีการศึกษาเปรียบเทียบกับนักศึกษาหลายๆ รุ่น เพื่อให้เห็นความสอดคล้องหรือความแตกต่างของนักศึกษาแต่ละรุ่น เพื่อนำไปสู่การกำหนดทิศทางและนโยบายในการปรับปรุงการเรียนการสอนรายวิชาวิจัยและหลักสูตร
3. หลักสูตรและสาขาวิชาควรมีผลการประเมินไปพิจารณาทั้งรายข้อและรายบุคคล เพื่อพัฒนาหลักสูตร กระบวนการจัดการเรียน รวมถึงการพัฒนานักศึกษาที่ไม่ผ่านเกณฑ์ให้ผ่านเกณฑ์การประเมิน ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาบัณฑิตของหลักสูตรในอนาคต

References

- Benkarn, P. (2005). **The Promotion of self-efficiency in the Development Process of teacher classroom action research** (Doctoral dissertation). Srinakharinwirot University Prasannimitra. (In Thai)
- Boonphadung, S. (2014). The Development of Teachers' Research Competency based on Vygotsky's Zone of Proximal Development (ZPD) and Partnership. **Journal of Education Naresuan University**, 16 (4), 22-33. (In Thai)
- Chuchuyay, P., Meechan, S. & Langka, W. (2022). The priority needs to promote the research competency of student teachers of faculty of education and Liberal arts, Hatyai university. **Journal of Social Science and Buddhistic Anthropology**, 7 (8), 389-400. (In Thai)
- Chuchuyaysuwan, P. (2019). **Guidelines of developing classroom research competency for Teachers in Primary School: Complete needs assessment** (Master's thesis). Silpakorn University, Bangkok. (In Thai)
- Phatthiyathani, S. (2017). **Educational Assessment (11th ed.)**. Kalasin: Prasan Printing. (In Thai)
- Safkolam, R., Dueramae, R., Madahae, S. (2022). Classroom Action Research Competency for the Local Development Student Teachers. **Journal of Social Science and Buddhistic Anthropology**, 7 (2), 275-293. (In Thai)
- Sisa-at, B. (2013). **Introduction to Research (9th ed.)**. Bangkok: Suwiryayan. (In Thai)
- Srikham, O., Sirimakha W., Wattanasuk, S., Wongtongcharoen, B., Romyen K. & Jojokkrud, S. (2018). The Development of Classroom Action Research of Educational to Develop Students in Teacher training Programs Academic. **Journal of Buriram Rajabhat University**, 10 (2), 157-169. (In Thai)
- The National Educational Commission. (2002). **The National Educational Act 1995 Revised (2nd ed.) 1995**. Bangkok: The Teachers Council of Thailand Lat Phrao. (In Thai)
- The Secretariat of the Teachers Council of Thailand. (2003). **Guideline for Submission for Verification of Knowledge (Transfer, test, Training)**. Bangkok: The Teachers Council of Thailand Lat Phrao. (In Thai)

